

GLINNY (4) ai

N sg f glinną.

Sł stp notuje, *Cn s.v.* *glinki*, *Linde XVI w.*

Zawierający w sobie dużo gliny: á o tym wiédz że ták Staw być nie może/ czyniön albo fypan: tylko kędy ziemiá tęga/ to iest/ Glinna Strum Nv.

Cf **CZERWONOGLINNY, GLINIASTY, [GLINIATY], [GLINISTY]**

AL